

ஞான ஒள் - தீப ஒள் - தீபாவள்

(அஞ்ஞான இருள் நீக்க ஞானஒள்
தரும் ஞானேஸ்வரன் யார்?)

பதிப்பாசிரியர்

சுவி. டாக்டர் எஸ்.தாயப்பன்

நன்கொடை: ரூ. 2.50

ஞான ஒளி - தீப ஒளி - தீபாவளி

அசத்தோமா ஸத்தகமய
தமசோமா ஜோதிர் கமய
மிருத்யோமா அமிருதாம் கமய

(பொய்மையிலிருந்து மெய்மைக்கும், இருளில் இருந்து வெளிச்சத்திற்கும் மரணத்தில் இருந்து நித்தியத்திற்கும் என்னை வழி நடத்தும்)

“ஏதும் தெரியாதெனை மறைத்த வல்லிருளை
நாதன் நீ நீக்கவொரு ஞான விளக்கில்லையோ”

என்று தாயுமானவர் பாடினாரே. அந்த ஞான விளக்கு யார்? இருளாகிற பாவம் மனதில் இருக்கும் போது அந்த மன இருள் நீக்க ஜோதியாகிய தெய்வம் இருதயத்திற்குள் வந்து அவனை பிரகாசிக்கச் செய்ய

வேண்டும் என்பதே அந்த மெய்யான ஒளியாகிய ஞான ஒளி.

தீப ஒளி தீபாவளி

முன்னொரு காலத்தில் நரகாசுரன் (நரகன் + அசுரன்) என்ற ஒரு கொடியவன் இருந்தான். அவன் மக்களுக்கு பல தீமைகளை செய்து மனு வார்க்கத்தை அழித்துக் கொண்டு இருந்தான். மக்கள் யாவரும் இறைவனை வேண்டினர். இறைவனும் மனமிரங்கி உலகில் அவதாரம் செய்து அந்த அரக்கனை கொன்று ஜனங்களுக்கு மீட்பு அளித்தார். துன்ப இருளுக்கு காரணமாகிய அரக்கன் அழிந்ததால் மக்கள் மகிழ்ந்து இன்ப ஒளி வந்து விட்டதாக நினைத்து தீபங்களை கொளுத்தி தங்களது மகிழ்ச்சியை தெரிவித்துக் கொண்டனர். இது இதிகாசங்களில் காணப்படும் கதைகளில் ஒன்று.

புகழ் படைத்த அரக்கர்கள்

நரகாசுரன் சங்கரித்த நாள் அதுவாக இருக்கட்டும். ஆனால் கேவலம் ஒரு கொடியவனை கொன்ற நாளுக்கு ஒரு கொண்டாட்டம் தேவையா? இது மனு

நீதிக்குப் புறம்பானது இல்லையா? கிறிஸ்து பிறந்த தினத்தை கிறிஸ்மஸ் என்றும், காந்தி பிறந்த தினத்தை காந்தி ஜெயந்தி என்றும், நேரு பிறந்த தினத்தை குழந்தைகள் தினமாகவும் கொண்டாடுகிறோம். ஆனால் இதற்கு மாறாக ஒரு கொடியவன் இறப்புக்கு கொண்டாட்டங்கள் எக்காலத்திலும் இருந்ததில்லை. அப்படி இருக்குமாயின், இரக்க குணத்திற்கு எதிர் குணம் அரக்க குணம். அதன்படி ‘அரக்ககுணம்’ படைத்தவர்கள் பட்டியலை பிரகாரமாகப் பார்ப்போமானால், இரணியனைக் கொன்ற நாள், இராவணனைக் கொன்ற நாள், கம்சனைக் கொன்ற நாள், இடும்பனைக் கொன்ற நாள், துரியோதனனைக் கொன்ற நாள் அவ்வாறே அந்தகராசரன், கலந்தாசரன், இரண்யாட்சன், திருணாவர்த்தன், இப்படி புகழ் படைத்த அரக்கர்கள் ஒவ்வொருவரையும் கொன்ற நாட்களையெல்லாம் கொண்டாட வேண்டும் அல்லவா? உண்மை அதுவல்ல. ஆகவே நரகாசுரனைக் கொன்றதற்காக தீபாவளி ஏற்படவில்லை. இல்லவே இல்லை.

தீபம் + விளக்கு ஆவளி - வரிசை

தீப மங்கள் ஜோதியாக விளங்கும் பெருமாளை வழிபடும் நாளே தீபாவளி என உணர்க. கந்த புராணத்தில் ஏழாவது காண்டமாகிய உபதேச காண்டத்தில் எட்டாவது விரதமாகிய கேதார மாவிருதம் தான் தீபாவளி. ஐப்பசி மாதம் அமாவாசைக்கு முந்தின நாள் சதுர்த்தி தினத்தன்று அதிகாலை நீராடி தூய ஆடையுடுத்தி நெல்லின் மீது நிறைகுடம் வைத்து மாவிலையும் தருப்பையும் வைத்து அதில் சிவ மூர்த்தியை நிறுவி சிவமாகவே பாவனை செய்து (சிவம் என்றால் துன்பத்தை போக்குவது) - ச்யதி துக்காதிக மதி சிவா (சமஸ்கிருதம்) பரவசமாக அருசித்துப் பாராயணம் புரிந்து, தூப தீப நிவேதனங்கள் செய்து வழிபட வேண்டும். மறுநாள் அமாவாசை அன்று காப்பு அவிழ்த்துவிட்டு உணவருந்த வேண்டும். தீபாவளியன்று மது மாமிசங்களை உண்டு களியாட்டம் களிக்கின்ற மாந்தர்கள் பெரும் பாவத்திற்கு ஆளாவர். ஆனால் இன்று நாம் காண்பது என்ன? எங்கும் ஒளி மயம்! ஆனால் மனித இருதயமே இருள் சூழ்ந்து துன்பக் காடாகவே இருக்கின்றது. இதிகாசங்களில்

காணப்படுவது ஆன்மீக வளர்ச்சிக்காகவே அன்றி பண்டிகை கொண்டாடுவதற்கில்லை.

மனித இதயங்களில் உள்ள துன்ப இருள் நீங்கி, இன்ப ஒளி பரவுவதற்காக இறைவன் உலகில் வரவேண்டும். அந்த இறைவன் பாவ இருளாகிய அரக்கனை கொன்று மக்களுக்கு ஒளி தர வேண்டும். இதுதான் வேதத்தின் எதிர்பார்ப்பு. இந்த இறைவன் யார்? மனித இருதயங்களில் துன்பங்களை பரவி விடுகின்ற இருளாகிய அரக்கன் யார்? வேதம் சொல்லுகிறது இருதயம் முழுவதும் விபசாரம், வேசித்தனம், அசுத்த காரியங்கள், காமவிகாரம், விக்किரக ஆராதனை, பில்லி சூனியம், பகை, விரோதம், வைராக்கியம், கோபம், சண்டை, பிரிவினை, மார்க்க பேதங்கள், பெருமை, கொலை வெறி, மதுபான இச்சை, சூதாட்டம், உடல் உணர்வுகளைத் தூண்டும் கலைக் காட்சிகள், சுய புணர்ச்சி, ஆண் புணர்ச்சி, பொருளாசை, புகை பிடிக்கும் வெறி, புகையிலை வெறி, கஞ்சா, மூக்குப் பொடி, அப்பப்பா.. எத்தனை பாவ இருள் நமது சரீரத்தில் அண்டிக் கிடக்கின்றன. இத்தகைய அக இருளாகிய கொடிய அரக்கன், நமது

சார்த்தில் இருந்தால் எப்படி நமக்கு ஒளியான வாழ்வு கிடைக்கும்?

“ஏதும் தெரியாதெனை மறைத்த வல்லிருளை நாதா நீக்கவோர் ஞானவிளக்கில்லையோ?” எனத் தாயுமானவர் பாடினார். அந்த இருளை அகற்றும் ஞான விளக்கு மெய் ஜோதியாம் ஒளி விளக்கு உலகில் தோன்றவே செய்தார். அவர் தான் இயேசு கிறிஸ்து. இயேசு என்றால் ஜனங்களின் பாவ துன்பங்களைப் போக்குகிறவர் என்று பொருள்படும். இயேசு சொன்னார், “நான் உலகத்திற்கு ஒளியாய் இருக்கிறேன். என்னைப் பின்பற்றுகிறவர்கள் இருளிலே நடவாமல் ஜீவ ஒளியை அடைந்து இருப்பார்கள்” என்றார்.

‘உலகத்திலே வந்த எந்த மனுஷனையும் பிரகாசிப் பிக்கிற ஒளியே அந்த மெய்யான ஒளி’ என்று சத்திய வேதம் கூறுகிறது.

‘ஒளியானது உலகத்தில் வந்திருந்தும் மனிதனுடைய கிரியைகள் பொல்லாதவைகளாய் இருக்கிற படியினால் அவர்கள் ஒளியைப் பார்க்கிலும் இருளை விரும்புகிறார்கள். பாவம் செய்கிற எவனும் ஒளியைப்

பார்க்கிறான். தன் பாவங்களைக் கண்டிக்கப் படாத படிக்கு ஒளியினிடத்திற்கு வராதிருக்கிறான்' என்று இயேசு சொன்னார் - யோவா 3:19,20. இயேசு பெருமான் இம்மகா கொடிய அரக்கனாகிய மரண இருளை தமது மரணத்தினால் கொண்டு இருளில் இருக்கும் ஜனங்களுக்கு ஒளியைக் கொடுத்தார்.

எவ்வாறு ஒளியை வணங்கினான்?

ஜோதியாகிய தெய்வத்தை மனுக்குலம் எதிர் பார்த்தது. பூர்வ கால மனிதன் இருள் கவிந்தவுடன் பயந்து, குகைகளிலும், புதர்களிலும், மரங்களிலும் ஒளிந்து கொண்டான். காலையில் சூரியன் தோன்றிய வுடன் இருளில் இருந்து வெளிச்சத்தை கொடுத்த அம் மகாசக்தி வாய்ந்த சூரியனையே தெய்வம் அல்லது தெய்வீக சக்தி என்று நினைத்து வணங்கினான். சந்திரனும் நட்சத்திரங்களும் அவ்வாறே கருதப்பட்டன. மலையில், காடுகளில், ஏற்பட்ட நெருப்பு தகதக வென்று எரிந்த போது, அம்மகா சக்தியை அல்லது அக்கினியையும், தெய்வமாவே கருதி ஜோதி என்று வணங்கினான். ஆனால் அந்த ஜோதிக்கு மூலக்காரணமாகிய சிருஷ்டித்த கர்த்தரையோ மறந்து

விட்டான். சிருஷ்டிகளை வணங்கினவன் சிருஷ்டிகரை வணங்க மறந்து விட்டான்.

இன்றைக்கும் மாலை நேரங்களில் விளக்கு எரிந்த வுடன் தம்மையறியாமல் அவைகளை கையெடுத்து வணக்கம் செய்கிறவர்கள் எத்தனை பேர்கள். இன்றும் சிலர் வீடுளிலும், கடைகளிலும், அநேக இடங்களிலும் படங்களையும் சிலைகளையும் வைத்து பூமாலைகள் போட்டு பூசித்தாலும், ஒரு சிறு ஒளி தருகிற பல்பு அல்லது அகல் விளக்காகிலும் எரிந்து கொண்டிருக்கும் காரணம் ஆதி மனிதன் ஒளியைத்தான் வணங்கினான். இது அதன் மரபு இன்றும் மறையவில்லை என்பதையே விளக்குகிறது அல்லவா? இருளை நீக்கும் ஒளிதான் தெய்வமானால் இருள் எது? ஒளி எது? இருள் பாவம். ஒளி பாவத்தைப் போக்கும் நிவாரணம். இதுதான் தேவ தத்துவம்.

வள்ளுவரும் கூறுகிறார்:

“இருள் சேர் இருவினையும் சேரா இறைவன் பொருள் சேர் புகழ் புரிந்தார் மாட்டு” என்றார்.

இருள் சேருகின்ற இருவினை என்ன? தீவினையில் இருள் சேரக் கூடும். நல்வினையில் இருள் சேருமோ?

எனவே நல்வினை தீவினை அல்ல. ஜென்ம வினை, கர்ம வினை இந்த இரண்டு வினைகளும் நம்மை சேராமல் இருக்க வேண்டுமானால் இறைவன் அருளாகிய பொருள் சேர வேண்டும். இறைவனிடமிருந்து வருகின்ற செய்தியைக் கேட்டு தெய்வ புகழை அடைய வேண்டும். இருளாகிய பாவத்தில் இருந்து தெய்வம் நம்மை விடுவிக்க ஜோதி மயமாக வருவார் என்பதே தெய்வீக வெளிப்பாடு. ரிக் வேதத்தில் தெய்வ ஜோதி மனிதன் இருதயத்தில் தோன்றி அவன் அக இருளைப் போக்கி தமது பிரகாசத்தினால் அவனை நிரப்புவார் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

இருளில் இருந்து வெளிச்சத்தை பிரகாசிக்கச் சொன்ன தேவன் இயேசு கிறிஸ்துவின் முகத்தில் உள்ள தமது மகிமையின் அறிவாகிய ஒளியை தோன்றப் பண்ணும் பொருட்டாக அவரை விசுவாசிக் கின்றவர்களின் இருதயங்களில் பிரகாசித்தார். “இந்த மகத்துவமுள்ள வல்லமை எங்களால் உண்டாயிராமல், தேவனால் உண்டாயிருக்கிறது என்று விளங்கும்படி இந்த பொக்கிஷத்தை மண் பாண்டங்களில் பெற்றிருக்கிறோம்” என்றார் பக்தர் பவுல். அது போலவே சகோதரி சாராள் நவரோஜி அவர்களும்

குரு ஏகநாதரை ஜெகஜோதி என்று தம் பாடல்களில் பாடியுள்ளார். பாடல் 233-இல் அப்படியே பக்தன் பாடுகிறார். ‘மருவாய் மலராய் மணியாய் ஒளியாய் கருவாய், வருவாய் கதியாய், விதியாய் குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே’ என்று பாடுகிறார் அருணகிரிநாதர். ஒளியாயும் கன்னியின் வயிற்றில் குருவாயும், குருவாயும் வந்தவர் இயேசு ஒருவர்தான்!

ஜோதியாகிய தெய்வம்

“வணங்குவாய் ஜெகஜோதி ஒருவனாகி,
இம் மாநிலத்தை ஒரு நொடியில் வகுத்து,
மண்ணில் குணமான மனிதரையும் படைத்து
பின்பு குவலயத்தில் தான் உதித்து குருவாய் வந்து
சனமான சம்சாரம் ஒன்றில்லாமல் சந்நியாசி போல்
இருந்து தவத்தை காட்டி
அன்பான சித்தர்களை (சீஷர்களை)
இருத்தி போட்டு, அகன்ற தலம் சென்றவரை
அண்டுவாயே”

என்று பாடுகிறார் அகத்திய முனிவர்,

அதன் பொருள் என்ன? என்பதை சற்று சிந்தித்து பாருங்கள். ஒரு ஜோதியை வணங்க வேண்டும்.

ஆனால் அவர் யார்? அவர் எப்படி இருப்பார்? மாநிலத்தை ஒரு நொடியில் வகுப்பார். மண்ணில் குணமான மனிதனை உருவாக்குவார். உண்டாக்கிய உலகில் குருவாக வந்து உபதேசம் செய்வார். அவருக்கு மனைவிமார்களோ, வைப்பாட்டிமார்களோ இருக்க மாட்டார்கள். அவர் உலகில் இருந்தாலும் உலகத்தானைப் போல் ஆடம்பரமான அணிகலன்களையோ, அலங்காரங்களையோ, தமக்கு உண்டாக்கிக் கொள்ளாமல், துறவி போல வாழ்ந்து காட்டுவார். தனது தவத்தினால் அநேக மக்களுக்கு நன்மைகளை செய்வார். (திக்கற்றவர்களுக்கு நன்மை செய்வதும் அவர்களை ஆதரிப்பதுமே தவம்) யாருக்கும் தீமை செய்ய மாட்டார். உலகில் அன்பான சீஷர்களை உண்டாக்குவார். அவர்கள் கண் காண அகன்ற தலமாகிய விண் உலகிற்கு ஏறிச் செல்வார். இவரையே ஜோதி என்றும், அவரையே வணங்கு என்றும் சொன்னாரே அகத்தியர்.

அவர் யார்? மாநிலத்தை ஒரு நொடியில் உண்டாக்கினார் என்று எந்த வேதம் சொல்கிறது? மண்ணிலிருந்து மனிதனை உண்டாக்கினார் என்று கூறும் வேதம் எது? தேவனே அம் மண்ணில்

குருவாக அவதாரம் செய்து உபதேசித்த வேதம் எது? மனைவிமார்களோ, குடும்பமோ இல்லாமல் வாழ்ந்து காட்டிய ஜோதி யார்? ஏழை எளியவர்களுக்கு சுகத்தையும் பெலத்தையும் வழங்கினவர் யார்? நல்ல சீடன்மார்களை உண்டாக்கி வைத்து விட்டு, அவர்களின் கண்கள் காண பரலோகம் ஏறிச் சென்றவர் யார்? இயேசு ஒருவரைத் தவிர வேறு யாரையாகிலும் கூறக் கூடுமோ? ஜோதியாகிய குருநாதன் இவர் மாத் திரமே. வேதங்களில் காணப்படுகின்ற பரிசுத்த குரு, ஞானத்தை கொடுக்கிற ஞான குருவும் இவர்தான்.

ஜோதியாகிய குருநாதன். ஒளியாக வந்த மெய்யான ஒளி இயேசு கிறிஸ்துவே என்பதை தங்கள் வாழ்வில் ருசித்து அதை மக்களுக்கு அறிவித்ததின் விளைவாக, பட்டினத்தார் என்ற பக்தர் மூலஸ்தானத்திற்குள்ளே கொலை செய்யப்பட்டார். நந்தனார் திருச்சி ஸ்ரீரங்கம் கோட்டைக்குள்ளே வெட்டப் பட்டார். திருமலை நாயக்கன் வெளியே வரவிடாமல் சுரங்கத்துக்குள்ளேயே தள்ளி அடைக்கப் பட்டார். ஜோதியாக வழிபட்ட ஜோதி ராமலிங்கம் அடிகள் சுட்டு எரிக்கப்பட்டதாக ஒரு சிலரும், ஜோதியாய் மறைந்து விட்டதாக ஒரு சிலரும் கூறுகின்றனர். ஆரியனுக்கும்

தமிழ் பெண்ணுக்கும் பிறந்த 3ஆம் குலோத்துங்கன் காலத்தில் குகையில் ஒளிந்த சித்தர்களை பிடித்துக் கொண்டு வந்து ஆரியர்களால் கழுவேற்றிக் கொலை செய்யப்பட்டனர். இதுவே குகை இடி கலகம் என்று பெயர் பெற்றது என்பது யாரும் மறக்க முடியாத உண்மையாகும்.

இதை வாசிக்கும் நண்பரே, உமது இருதயத்தில் எத்தனை அரக்கர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றெண்ணிப் பார்த்தீரா? இவ்வரக்கர்கள் உமது ஆன்மாவையும் சரீரத்தையும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தின்று அழித்துக் கொண்டிருக்கும் நிலை தெரியாமல், நீர் பட்சணம் சாப்பிட்டு, புத்தாடையுடுத்தி, பரவசமாய் இருக்கிறீரே, யோசித்தீரா? ‘பாவிகளை இரட்சிக்க இயேசு இவ்வுலகத்தில் வந்தார்.’ உமது பாவ இருள் போவதற்காக இயேசு கிறிஸ்து இவ்வுலகத்தில் வந்ததை சற்று நினைவு கூர்ந்து பாரும.

நாம் பாவ இருள் பீடிக்கப்பட்டிருக்கும்போதே, இயேசு இவ்வுலகத்தில் அவதரித்து மரணத்திற்கு அதிகாரியான இவ்வரக்கனைத் தமது மரணத்தினால் வென்று ஒழித்து, மரண பயத்தினால் அடிமை தனத்திற்குள்ளான யாவரையும் விடுதலை பண்ணும்படிக்கு

உயிர்த்தெழுந்தார். மனித முயற்சியினால் நீக்க முடியாத இருளை, தமது பலியினால் நீக்கினார். இந்த இருளைக் குறித்து பாடுகிறார் தமிழ்த்தென்றல் திரு.வி.கலியாண சுந்தரனார்.

‘மாசு மிகுந்த மன இருள் போக்க வந்த
இயேசு உன்னை மறவேன் இன்று
உன் குருதி மூழ்கினேன் உயர்ந்தேன் திருக்குமரா’

‘சிலுவையிலே சிந்தை வைத்தால் தீமையெல்லாம்
அகலும்’

‘கிறிஸ்துவின் இரத்தம் பெரு மருந்து, கேடில்
இன்பம் தருவிருந்து.’

‘தெய்வக் குமர குருபரனே சீலரைத் தாங்கும்
செங்கரனே’ என்று பாடியுள்ளார்.

ஆகவே “உலகில் அவதரித்த இந்த ஒளியாகிய
இயேசு மீண்டும் தம்மை நியாயம் தீர்க்க வருவார்.
குமாரன் கோபங் கொள்ளாமலும் நீங்கள் வழியில்
அறியாமலும் இருக்கும் படிக்கு அவரை முத்தம்
செய்யுங்கள். இதோ சூளையைப் போல் எரிகிற
நாள் வரும். அப்போது அகங்காரிகள் யாவரும்

தூரும்பாயிருப்பார்கள். வரப் போகிற அந்த நாள் அவர்களை சுட்டெரிக்கும். ஆனாலும் என் நாமத்திற்கு பயந்திருக்கிற உங்கள் மேல் நீதியின் சூரியன் உதிக்கும். அதன் செட்டைகளின் கீழே ஆரோக்கியம் இருக்கும். அவரை அண்டிக் கொள்ளுகிற யாவரும் பாக்கியவான்கள். அவர் நாளை சுகிப்பவன் யார்? அவர் வெளிப்படுகையில் நிலைத்து நிற்பவன் யார்?” ஒரு கனம் சிந்திப்பீர்களா? ஆகவே மெய்யான ஒளியாகிய இயேசுவை வணங்கி அவரை குருவாக, குல தெய்வமாக ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். பரிசுத்தமாகுதல் உங்களுக்கு கிடைக்கும் பலன். முடிவோ நித்திய ஜீவன், தேவனுடைய ஆலயத்திற்கும் விக்கிரகங்களுக்கும் சம்பந்தம் ஏது? “நான் அவர்களுக்குள்ளே வாசம் பண்ணி அவர்களுக்குள்ளே உலாவி அவர்கள் தேவனாயிருப்பேன். அவர்கள் என் ஜனமாயிருப்பார்கள்” என்று தேவன் சொன்னபடி “நீங்கள் ஜீவனுள்ள தேவனுடைய ஆலயமாயிருக்கிறீர்களே! ‘பாவத்தின் சம்பளம் மரணம். தேவனுடைய கிருபை வருமோ நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினால் உண்டான நித்திய ஜீவன்’ - என்று ரோம 6:22, 2கொரி 6:16, ரோ. 6:22 கூறுகின்றன.

“பொல்லாங்கு செய்கிறவன் ஒளியை பகைக்கிறான். சத்தியத்தின்படி செய்கிறவனே ஒளியினிடத்தில் வருகிறான். என் ஜனங்கள் என்னை மறந்து மாயையான விக்ரகங்களுக்கு தூபங் காட்டுகிறார்கள். செப்பனிடப்படாத பாதைகளிலும் வழிகளிலும் அவர்கள் நடக்கும்படி அவைகள் அவர்களைப் பூர்வ பாதைகளாகிய அவர்கள் வழிகளிலிருந்து விலகும் படி செய்கிறது. வழிகளிலே நின்று பூர்வ பாதை எவையென்று பார்த்து கேட்டு விசாரித்து நல்ல வழி எங்கே என்று பார்த்து அதிலே நடவுங்கள். அப்பொழுது உங்கள் ஆத்துமாவுக்கு இளைப்பாறுதல் கிடைக்கும்” என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்.

ஆகவே “சூரியனிடத்திலிருந்து சந்திரன் ஒளியை பெற்று இரவுக்கு ஒளி தருகிறது போல், நீதியின் சூரியனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவினிடத்திலிருந்து ஜீவ ஒளியாகிய வல்லமையை பெற்றவர்கள் விடுதலை அடைந்தது போல், நீங்களும் பாவ இருளிலிருந்து ஜீவ ஒளி பெற்று விடுதலை பெற வேண்டும் என்பதற்காகவே இதை எழுதுகிறோம்.” - என யோவான் 3:20,21, எரே 18:15, 6:16 கூறுகிறது.

‘எங்கும் நிறை பொருளை இருள் நீக்கும் ஜோதி தன்னை இனாமாகத்தான் வணங்கும் இன்பவழி தானிதுவே காசு பணமும் இன்றி கைலாசம் சென்றிடலாம். அகன்ற திருஜோதிதனை அண்டினவர்க்கென்ன குறை ஆழ்ந்த சமாதானமுடன் அமைதியாய் வாழ்ந்திடலாம்.’

எப்பொருள் யார்யார் வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.

என்ற வள்ளுவன் குறளின்படியும் “எல்லாவற்றையும் சோதித்து பார்த்து நலமானதைப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள். பொல்லாங்காய் தோன்றுகிற எல்லாவற்றையும் விட்டு விலகுங்கள்” என்ற பக்தன் பவுலின் கூற்றின் படியும் நீங்களே சகலத்தையும் சோதித்துப் பார்த்து சத்தியத்தை பிடித்துக் கொள்ளுங்கள். அதுவே முக்திக்கு வழி

மக்களின் வாழ்வில் பிரகாசிக்க ஒளியாய் வந்தவர் இயேசு என்பதை மேற்கூறிய பாடல்கள் மூலம் தெளிவாக விளங்குகிறது அல்லவா?

ஆகவே நம்முடைய பாவ இருள் அகல, ஜீவ ஒளி யாகிய இயேசுவை நம் வாழ்வில் பெற்று மற்றவர்களும் இவ்வொளியைப் பெறச் செய்து, ஒளியுள்ள வாழ்க்கை வாழ எல்லாம் வல்ல தேவனே வழி வகுப்பாராக.

ஆண்டு தோறும் ஒளித் திருநாளாம் தீபாவளியைக் கொண்டாடுகிறோம். ஏன் கொண்டாடுகிறோம்? அதன் தாத்தாரியம் என்ன? இந்த மகிழ்ச்சியை கொண்டாடுவதற்கு காரணம் யார்? என்று அறிந்து, தெளிந்து அதைக் கொண்டாடினால் அது அர்த்தமுள்ளதாக இருக்குமல்லவா? மனித கற்பனையில் யாரோ ஒரு சிலர் கற்பித்த கற்பனையை நம்புவதை விட, அதன் உண்மைக் காரணத்தை அறிந்து கொண்டாடுவது சிறப்பல்லவா? மதமாற்றம் என்பது நம் நோக்கமல்ல. வானத்தையும், பூமியையும் சகல ஜீவராசிகளையும், நம் அனைவரையும் படைத்த அந்த சர்வ வல்ல ஜெகஜ்ஜோதியானவரை ஏன் ஒரு மதத்திற்குள் பார்க்க வேண்டும்? இறைவன் மதங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவர்.

அவர் அனைவருக்கும் உரியவர். அவரை பற்றிப் பிடித்துக் கொள்வதே முக்தி அடைய, உண்மையான மகிழ்ச்சியை, நித்யானந்தத்தை பெற்றுக் கொள்ள ஒரே வழி. சத்தியமும் அவரே, ஜீவனும் அவரே! படைத்தவரும் அவரே, பாவத்தை மன்னிப்பவரும் அவரே. நம்மை காப்பவரும் அவரே, கரை சேர்ப்பவரும் அவரே. நம்மை இறுதியில் நியாயம் தீர்ப்பவரும் அவரே!

வேதங்கள் எல்லாம் பறைசாற்றும் பரம்பொருளும் அவரே.

இந்துமத வேதங்களில் கூறப்பட்டிருப்பது அனைத்தும் இயேசு கிறிஸ்துவையே சுட்டுகிறது என அறிந்து கொள்ள அநேக புத்தகங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை பெற்றிட கீழ்க்கண்ட முகவரியில் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

சுவி. டாக்டர் எஸ். தாயப்பன்
12, ஜி.டி.நாயுடு தெரு, பாலாஜி அவென்யு,
சிட்லபாக்கம் மெயின் ரோடு,
சேலையூர் அஞ்சல், சென்னை - 600 075.
தொலைபேசி: 044 - 22234526, 43552899.
செல்: 8650859894.

ஆமென்.

